

Olv.: Iz 35,1-6a.10 – Jak 5,7-10 – Mt 11,2-11

Jézus tanúsága Jánosról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Karácsony közeledtével egyre inkább tudatosítani kell magunkban, hogy nem csupán egy érzelmeinket, érzéseinket is megmozgató eseményre, ünnepre készülünk. Egyébként elgondolkodtató már az is, hogy az egész világ ünnepli ezt a napot, a szeretet ünnepét. Ugyanakkor ennél sokkal de sokkal többről van szó és ha valakinek, akkor ezt nekünk kell tudatosítani. Hiszen nem csak azért járunk ide vasárnapról- vasárnapra, hogy valamilyen fajta lelki támaszt kapjunk, sokkal többről van szó. Egyrészt az Isten ügyéről, másrészt a mi örök üdvösségünkről. Bizony erre keveset gondolunk. Sok mindent várunk, amikor belépünk a templomok kapuin és igen sokszor csalódunk. Csalódhatunk egyszerűen azért, mert nem olyan a közösség, mint amilyent várnánk. Nem olyan a pap, mint amilyent szeretnénk. Nem azt halljuk, ami jól esne a fülünknek. Egyszerűen *másra gondolunk akkor, amikor az életünkről van szó!*

Testvérek!

Ez a mai vasárnap éppen erre akar bennünket felhívni, felszólítani, talán egy kicsit meg is rázni. Jézus azt mondta Keresztelő Jánosról, hogy nála nagyobb nem született erre a világra, de a mennyek országában a legkisebb is nagyobb, mint ő és minket a mennyek országába hív meg az Isten, akár a legutolsónak. Ha helyet kapunk ott, az győzelem!

Kicsi gyerekként érdeklődtem, hogy hogy is van ez a mennyország. Őszintén megmondom, kicsit unalmasnak tartottam azt a mennyországot, amiről nekem gyerekként beszéltek. Akkor a nagymamám azt mondta: “ *tudod kis fiam, egy kis sámedli biztos lesz neked is és az elég.* “ Ez sokszor az eszembe jut. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy ez a mennyek országa már itt van. Jézussal elérkezett az Isten országa, ezt hirdeti nekünk a Biblia. Tehát, találjuk meg a helyünket ebben a világban úgy, mint az Isten fiai és itt és most az Isten országáért tevékenykedjünk és abban tudjuk magunkat. (Ennek persze nagy ára van, hiszen ha olcsón meg lehetne vásárolni, akkor tömegesen jönnének.) Ez a feltétele annak, hogy reményünk szerint legalább az a legkisebb hely juthasson, ott a mennyek országában az embernek.

Testvérek!

Ma advent 3. vasárnapján, karácsony közeledtével azon kell elgondolkodnunk, hogy

mit is várunk az Istentől?

Általában mindenki csalódik. Csalódtak a zsidók, csalódott Keresztelő János, csalódtak az apostolok és csalódunk mi keresztények. Egyszerűen azért, mert másképpen jelenik meg a világban és az életünkben a Messiás.

Volt egy teológiai konferencia, ahova zsidókat is meghívtak és föltették a kérdést, hogy a

zsidók miért nem fogadják el Jézust Messiásnak? Az egyik zsidó professzor válaszolt a kérdésre: “Egyszerűen azért, mert csalódtunk Jézusban. Csalódtunk Jézusban, mert mi másmilyen Jézust vártunk. Tudomásul kell venni Önöknek is, - mondta a kérdezőnek is, meg a hallgatóságnak is, - hogy a vakok nem látnak, a sánták nem járnak, a poklosok nem tisztulnak, a halottak nem támadnak föl és azon is gondolkodjanak el, hogy jobb lett-e a világ? Valóban itt van-e az Isten országa?”

Keresztelő János a pusztában, az Úr előfutáraként hirdette, hogy köztetek van Az, akit ti nem ismertek. Ő tudta, hogy kiről van szó és egy másik mondatában meg is mondta: “Ime az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.” De akkor, amikor János ott van a börtönben, akkor elbizonytalanodik. “Te vagy-e az Eljövendő?” - és kap egy sajátos választ.

Ugyanígy csalódtak az apostolok is, mint János. Ők, akik Jézussal voltak éveken keresztül és amikor vallomást kellett tenniük, akkor Péter azt mondja: “Uram, kihez mehetnénk? Az örök élet igéi nálad vannak, te vagy Messiás!” De amikor mennek Jeruzsálem felé és Jézus a szenvedéséről meg a haláláról beszél, akkor megzavarodnak, Péter is és a többi apostol is. Hogy történhet ez? Ez lehetséges, hogy az Isten Fiát keresztre feszítik és nem jön le a keresztről? Engedi? Jézus, te vagy-e, akinek el kell jönni?

Testvérek és csalódunk mi mindannyian. Csalódunk mi keresztények nap mint nap. Hívőnek mondjuk magunkat, úgy is gondoljuk, hogy azok vagyunk és törekszünk erre. Ezt nem akarom megkérdőjelezni. Bár mindig fontos, hogy egy hívő ember tegyen egy nagy kérdőjelet az életében. Ő maga mindenképpen. Másoknak nincs joguk a kérdőjelekre, de a magunk esetében, a saját életünkkel kapcsolatosan legyenek csak kérdőjelek. De nap mint nap csalódunk Jézusban, mert úgy gondoljuk, hogy egy kicsit határozottabbnak kellene lenni ennek az Istennek, ha van. Nem engedhetné meg ezt se, meg ezt se, meg ezt se... Egy kicsit kegyesebb szemmel nézhetne ránk. Egy kicsit jobban értékelhetné a mi Hozzáértésünket. Van Isten? Te vagy-e az Isten, akit mi Istennek vallunk, az az Isten, aki az Isten?

Testvérek!

Ez a mai vasárnap pontosan erre akar bennünket felszólítani, hogy

*belássuk mindenképp,
hogy más az Isten stílusa, mások az Isten módszerei,
mint a mi stílusunk, meg a mi módszereink.*

Keresztelő János is, az apostolok is, meg mi is másképpen gondolkodunk. Keresztelő János azt mondja: - hogy most csak rá utaljak, - Majd jön Jézus és jajj lesz nektek! A fejsze már ott van a kezében és minden fát ki fog vágni, és minden gyümölcsstelen fát kiiktat. Rendet fog teremteni.

Mi történik? Valami egészen más. Egyszerűen ez a Jézus a bűnösökkel jóindulatú, a szegényekhez odafordul, a kicsinyekkel azonosul, a legszerencsétlenebbekhez lehajol. Meg is hal értünk, mert ez a Jézus azt akarja kinyilatkoztatni, hogy az Isten országa egy új világ, egy jobb világ. Nem úgy érkezik el, hogy először az összes rosszat kiirtják, aztán megnyugodhatunk, mert eljött a vége. A rosszak nincsenek és kezdődhet egy új világ. Hát

itt a nagy tévedés. Egyébként ezen is érdemes elgondolkodni, hogy a normális emberi gondolkodás sem tudja ezt elfogadni. Gondoljunk a történelmi tapasztalatokra. A kiirtások után mindig egy új megmozdulás következett, egyszerűen azért, mert a kiirtott emberek vére az égbe kiált. Nem lehet úgy békét teremteni, hogy kiiktatjuk a rosszakat, kiiktatjuk a bűnösöket, most mindegy, hogy politikai bűnös, vagy másmilyen bűnös, akiket mi bűnösöknek mondunk.

Testvérek!

Ebből soha sem lett béke, még ha egy hosszabb időre is gondolunk. Gondoljunk akár csak a mi szent Istvánunkra. Tessenek mondjuk erre a példázatra figyelni. Hányan bántják István királyt, hogy vérengző volt, amikor rendet teremtett. Valóban. De elgondolkodtató, hogy mi lett volna, ha Koppány győz és ő négyeli föl szent Istvánt. Csakhogy egy dologról megfeledeznek a történészek, mert valóban, ahogy István ezt elkezdte, az kegyetlen, így nem lehet. De úgy ítélte meg, hogy másképp nem megy. De utána nem kegyetlen, hatalmas úrként kormányzott, hanem Isten embereként. Ez az, ami mindent más megvilágításba helyez

Az 1990-es romániai forradalom idején találkoztam Ilieskuval, aki egy nagyon fontos dolgot mondott. Nálunk nem lesz tetemrehívás, nem lesz politikai tisztogatás, mert a bűnösök is románok és mi nekik megbocsátunk. Testvérek, igaza van. Igaza volt. Mindenek ellenére ki hogyan gondolkodik, mert ők nacionalisták és nagyon jól tudják azt, hogy nációban, nemzetben gondolkodni csak így lehet. Nálunk más a helyzet sajnos. Mi állandóan arra hivatkozunk szegény Antal Józsefet bírálva: "Tetszettek volna forradalmat csinálni." Ő nem akart forradalmat, mert ő nemzetben gondolkodott. Akik egyrészt felelősségre vonták, másrészt legjobban elítélik, ha megtörtént volna, ezek internacionalisták. Érdemes a kérdésen ilyen szempontból is elgondolkodni.

Most olvastam az újságban, hogy megszűnnek lassan a trianoni határok, de már figyelmeztetnek bennünket, hogy vigyázat, azért ez nem nagy Magyarországot jelent ám. Ki gondol erre? Már is jönnek ezek a furcsa, kusza gondolatok.

Testvérek!

Más az Isten stílusa, más az Isten módszere. Nem úgy akar békét, hogy először kiirtja azokat, akiket rossznak tartanak, hanem ez a Jézus eljön, jó és szeret. Ez az üzenete ennek a mai vasárnapnak. Hallottuk,

legyetek türelmesek, legyetek jók és szeressetek!

A *türelem* rendkívül fontos erény. Az ókori görögök azt mondták, a legnagyobb emberi erény a türelem. Amíg ki tudja várni egy ember azt, hogy az élet kezébe adja magát az embert. A türelem ezért oly nagyon fontos. Míg a modern ember türelmetlen. Azonnal mindent. Ne felejtsük el, a türelmetlen ember egygenerációs ember. Mindent a saját életében akar. A türelmes ember több generációs, gondol a gyerekére, meg az unokájára is. Majd ők viszik tovább. Néha gondoljunk ilyenekre is. Türelem nélkül nem lehet együtt élni.

Az Isten országa azokban az emberekből van jelen, *akik jók és tudnak szeretni*. A jóság nem elvont fogalom. A jóság a jó ember cselekedete. *Ez a jóság, ami a cselekedetekben jelenik meg*. A modern ember azt mondja, ugyan kérem, a jóság az gyengeség. A modern ember

hatalommániás és nem tud mit kezdeni a jósággal.

A hatalommániás modern ember nem tud mit kezdeni a szeretettel, mert a szeretet mindig veszít, - mondja. Hiszen önmagunkat adjuk oda, amikor szeretünk. Ez a legnagyobb veszteség. Ki gondol ilyenre. Márpedig ezáltal van jelen a világunkban az Isten országa. Különben nem.

Jézus így jött el. Türelmes mindenkivel. A megroppant náddal is.

Jézus így jött el. Ő Jó, jót tesz!

Jézus így jött el. Ő szeret, önmagát adja oda!

Vagy hiszünk ebben, vagy pedig eltelik az életünk az egymással való vitában, veszekedésben és abban a gondolkodásban, hogy hogyan lehetne kiiktatni az általunk rossznak vélt embereket. Kérem szépen, a rosszat mindig a hatalma védi. Az ő hatalmukat csak az emberek türelme, az emberek jósága, az emberek szeretete tudja megtörni. De ehhez az embereknek, az ilyen embereknek össze kell fogni, másképpen így is mondhatnám:

térjete meg!

A megtérés az ószövetségi gondolkodásban egy visszafordulás a törvényekhez. A törvények megtartásán, megvalósításán kell elgondolkodni. Újszövetségi értelemben a megtérés odafordulás. Odafordulás Jézushoz és hozzátartozás. Ez egy új szemlélet. A megtérés egyszerűen azt jelenti, hogy a fölösleges dolgokkal ne foglalkozzunk. Azzal foglalkozzunk, ami lényeges. Az ószövetségi értelemben a megtérés a törvények vizsgálata és betartása. Újszövetségi értelemben a Jézushoz tartozás. Ime, a zsidó meg a keresztény gyökerek találkozása.

A megtérő ember a törvényeket is komolyan veszi, meg Jézus példáját is. Ha ezt így gondoljuk, akkor elérkezett az Isten országa, ami persze nem azt jelenti, hogy nekünk nincs keresztünk, nem azt jelenti, hogy nekünk nincs szenvedésünk.

De pontosan ezeknek a gyümölcse az élet!

+ A M E N +